

Arrest

nr. 191 369 van 1 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die *loco* advocaat V. HENRION verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, en geboren te zijn op 5 maart 1995 te Benin City, in de federale deelstaat ‘Edo’ te Nigeria. U woonde samen met uw moeder in de stad Benin City – uw vader is afkomstig van Tsjaad en woonde te Tsjaad. Halfweg het jaar 2009 werden u en uw moeder door uw vader uitgenodigd om op bezoek te komen naar Tsjaad, naar aanleiding van de begrafenis van uw grootvader – de vader van uw vader. U reisde samen met uw moeder vanuit de stad Lagos per bus naar de grens met Tsjaad. Daar werden jullie opgehaald door uw vader, die jullie naar zijn dorp bracht. Een week na de begrafenis van uw grootvader ontstond er een ruzie tussen uw vader en andere dorpelingen. Dezen eisten van uw vader dat hij uw grootvader zou opvolgen, die de traditionele chef was van het dorp.

Daar uw vader zich eerder bekeerde tot het christendom, en een opvolging van uw grootvader als chef van het dorp, zou vereisen dat hij opnieuw moslim zou worden, weigerde hij om uw grootvader als chef van het dorp op te volgen. Uw vader werd in het kader van deze ruzie plots neergestoken door een van

de dorpelingen. Uw vader werd naar het ziekenhuis gebracht, maar stierf reeds op de weg ernaar toe. Nadat u dit vernomen had, werd u door twee dorpelingen opgesloten en vastgehouden. Op een nacht werd u echter bevrijd door drie mannen, en gebracht naar een vriend van uw vader. Deze legde u uit dat ze planden om u te vermoorden, en bracht u daarop naar Marokko. U verbleef gedurende 3 jaren te Tanger in Marokko, tot u in de loop van het jaar 2012 naar Spanje reisde. U ging te Spanje naar Madrid, waar u woonde tot het jaar 2014. Nadien reisde u, in de loop van het jaar 2014, verder naar België. Wanneer u omwille van medische redenen naar een ziekenhuis ging te België, werd vastgesteld dat u lijdt aan chronische leukemie. Er werd u gevraagd wie zou instaan voor de kosten van uw behandeling, en er werd u aangeraden om asiel te vragen. U ging hierop in en vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 15 januari 2016. Op 26 februari 2016 diende u bij de Dienst Vreemdelingenzaken een aanvraag tot machtiging tot verblijf in, op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Er werd u nadien, op grond van deze aanvraag, een tijdelijk verblijf toegekend.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers vastgesteld dat u – afgezien van een vrees voor gebrek aan medische behandeling – geen enkele vrees uit ten aanzien van uw land van herkomst en nationaliteit Nigeria.

U verklaarde **enkel te beschikken over de Nigeriaanse nationaliteit**, en vanaf uw geboorte tot uw vertrek uit Nigeria in het midden van het jaar 2009 **steeds te Benin City in Nigeria te hebben gewoond bij uw moeder** (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en 4). **In het kader van uw asielaanvraag, haalt u problemen aan die zich voorgedaan zouden hebben in het land Tsjaad – alwaar uw vader woonde – waar u na uw vertrek uit Nigeria gedurende twee weken heeft verbleven, alvorens u naar Marokko reisde** (zie gehoorverslag CGVS, p.10 en 16). **Afgezien van deze twee weken, was u nooit in Tsjaad, u woonde er nooit en verklaarde niet te beschikken over de Tsjadische nationaliteit** (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en 10). **Gevraagd of u enige problemen gekend heeft in Nigeria, antwoordde u ontkennend** (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd waarom u – na de door u geopperde problemen te Tsjaad – niet gewoon naar Nigeria terugkeerde, antwoordde u dat u daar geen geld voor had, en dat een vriend van uw vader u naar Marokko bracht (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd waarom hij u niet gewoon naar Nigeria terugbracht, antwoordde u dat u zelf ook verrast was, maar de vriend van uw vader u zei dat u veilig was in Marokko. **Gevraagd wat zou gebeuren indien u naar Nigeria terugkeerde – het land waar u geboren werd, waarvan u over de nationaliteit beschikt, en waar u woonde tot 2009 – antwoordde u enkel dat u er misschien zal stranden, gezien uw moeder er voor u zorgde** (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). **Opnieuw gevraagd welke problemen u in geval van terugkeer naar Nigeria zou vrezen, verwees u naar uw ziekte en vroeg u zich af wie u zou behandelen.** U gesteld dat uw vrees voor gebrek aan medische behandeling zeer begrijpelijk is, maar gevraagd of u los daarvan nog een andere vrees koestert, en bij wijze van voorbeeld **gevraagd of u de mensen met wie u problemen kende te Tsjaad, zou vrezen in Nigeria, antwoordde u ontkennend en gaf u aan dat ze u er niet weten wonen** (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). U nogmaals expliciet gevraagd of u, afgezien van gebrek aan medische behandeling, enige andere vrees koestert in geval van terugkeer naar Nigeria, verwees u enkel naar het feit dat het leven dat u te België leidt, helemaal anders is dan in Nigeria.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan enkel worden geconcludeerd dat u geen gewag maakt van enige ‘vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in het geval u naar Nigeria zou terugkeren. De door u aangehaalde problemen deden zich allen voor tijdens uw verblijf te Tsjaad gedurende twee weken, en u koppelt hieraan geen enkele vrees ten aanzien van Nigeria. Gegeven de vaststelling dat u geen enkele vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, koestert in het land waar u vandaan komt – Nigeria – en waarvan u over de nationaliteit beschikt, kan er u ook geen internationale bescherming geboden worden. Immers, u maakt geen gewag van enig probleem in Nigeria op basis waarvan u dergelijke internationale bescherming zou behoeven.

Wat betreft de door u aangehaalde vrees voor gebrek aan medische behandeling, in het geval van terugkeer naar Nigeria, dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure – een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de

ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen. Voorts dient vastgesteld **dat u reeds een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 indiende** – zo blijkt uit de verklaringen van de advocate die u tijdens het gehoor op het CGVS bijstond (zie gehoorverslag CGVS, p. 15), alsook uit de door u neergelegde documenten betreffende uw medische toestand en aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van art. 9ter. Er dient voorts vastgesteld dat er u een tijdelijk verblijf toegekend werd, en u op heden beschikt over een verblijfstitel op grond van de door u ingediende aanvraag tot machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter, die geldig is tot 23/11/2017 – waarna dit verblijfsrecht mogelijk verlengd kan worden.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen te Tsjaad – alwaar u eenmalig, in het jaar 2009, verbleven zou hebben – niet geloofwaardig bevonden worden.

U verklaarde dat u naar aanleiding van het overlijden van uw grootvader – de vader van uw vader – samen met uw moeder naar Tsjaad reisde halfweg het jaar 2009, dat u de begrafenis van uw grootvader bijwoonde in het dorp waar hij, alsook uw vader, woonden, en dat uw vader nadien gedood werd in een dispuut over de opvolging van uw grootvader als chef van het dorp. Nadien zou u gedwongen zijn uw grootvader als chef van het dorp op te volgen, werd u opgesloten, en dreigden ze u te doden (zie gehoorverslag CGVS, p. 5, 8, 9 en 16). U weet dit verhaal evenwel geenszins aannemelijk te maken. Immers, zo weet u niet eens hoe uw grootvader eigenlijk heet, weet u niet waar uw vader geboren werd, noch kent u zijn volledige naam, en weet u niet of uw vader enige broers of zussen heeft – een niet onbelangrijk gegeven, gezien u opperde dat uw vader uw grootvader moest opvolgen gezien hij de 'oudste' was (zie gehoorverslag CGVS, p5 en 18). Verder weet u geenszins uit te leggen hoe u vanuit Nigeria naar Tsjaad reisde – u weet enkel te vermelden dat u samen met uw moeder vanuit Lagos per bus vertrokken zou zijn, voor het overige weet u niet aan te geven waar u gepasseerd zou zijn op weg naar Tsjaad, waar u de grens zou zijn overgestoken, en hoe u dat gedaan zou hebben, gezien uw verklaring dat u over geen enkel document beschikte tijdens uw reis (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U kent evenmin de naam van het dorp waar al uw problemen zich afgespeeld zouden hebben, noch weet u van welke stam uw grootvader en vader zijn (9, 10 en 17) – de enige plaatsnaam in Tsjaad die u zich zou herinneren betreft 'Fedis' – een plek die evenwel nergens terug te vinden valt als plaatsnaam in het land Tsjaad. U kent ook de oorzaak van het overlijden van uw grootvader niet, noch kan u zich de naam herinneren van de persoon die u wist vrij te kopen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10 en 17). Voorts weet u evenmin uit te leggen hoe u vanuit Tsjaad naar Marokko zou zijn gereisd – u wist enkel aan te geven dat u dit traject 'per bus' aflegde, maar u weet geen enkel land te noemen langs waar u gepasseerd zou zijn onderweg naar Marokko (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). De frappante onwetendheid betreffende zowel de door u geopperde reisweg, als betreffende kernelementen in het door u geopperde verhaal, doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Verder dient ook vastgesteld dat u tegenstrijdige en logisch-onmogelijke verklaringen aflegde, wanneer er iets dieper ingegaan werd op het door u geopperde verhaal betreffende wat u meegemaakt zou hebben tijdens uw verblijf te Tsjaad gedurende twee weken. Zo verklaarde u dat er na de begrafenis van uw grootvader, een ruzie ontstond tussen uw vader en andere dorpelingen, daar uw vader niet bereid was om uw grootvader als chef van het dorp op te volgen (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). U verklaarde dat uw vader dit niet wou doen daar hij zich vroeger al bekeerde tot het christendom, en hij opnieuw moslim zou moeten worden indien hij de chef van het dorp zou zijn. Gevraagd wanneer uw vader zich bekeerde tot het christendom, antwoordde u dat u toen 18 jaar oud was. Het dient echter vastgesteld dat – gegeven de door u opgegeven geboortedatum, 05/03/1995 – uw vader zich, gegeven deze verklaring, pas tot het christendom zou hebben bekeerd in het jaar 2013 – een 4-tal jaren nadat de door u geopperde feiten plaatsvonden. Deze verklaringen slaan dan ook nergens op. Eerder tijdens het gehoor verklaarde u dat uw vader zich voorheen tot christen had bekeerd, omdat uw moeder hem destijds gezegd zou hebben dat ze enkel met hem zou huwen indien hij zich tot het christendom bekeerde – hetgeen hij dan gedaan heeft (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Wanneer u echter aan het begin van het gehoor op het CGVS gevraagd werd of uw ouders met elkaar getrouwd zijn – gezien ze in verschillende landen woonden – gaf u aan het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Tot slot dient opgemerkt dat het door u geopperde verhaal – betreffende uw wedervaren te Tsjaad – geen steek houdt.

Immers, u verklaarde enerzijds opgesloten te zijn nadat uw vader stierf, en vrijgekomen te zijn nadat een vriend van uw vader u vrij wist te krijgen (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Deze zou u uitgelegd hebben dat ze van plan waren om u te doden. Gevraagd waarom ze u wilden doden, verwees u enkel naar uw vader die zich niet opnieuw wou bekeren, naar de islam, en verklaarde u dat hij neergestoken

werd. Gevraagd of de dorpelingen wel wilden dat u de chef van het dorp zou worden, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). U gewezen op uw verklaring dat ze u wilden doden, verklaarde u dat ze u meenamen en opsloten en enkel zouden doden indien u zou weigeren. Het dient evenwel vastgesteld dat niet ingezien kan worden waarom de dorpelingen u zouden opsluiten en plannen om te vermoorden – gezien uw verklaringen betreffende de vriend van uw vader, die u zei dat ze planden om u te doden – hoewel ze tegelijk zouden willen dat u uw grootvader zou opvolgen als chef van hun dorp. Immers, indien ze u zouden doden kon u geenszins uw grootvader opvolgen en de chef van het dorp worden.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient vastgesteld dat u geenszins aannemelijk gemaakt heeft dat er in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Alle door u neergelegde documenten betreffen immers documenten in verband met uw medische aandoening – u lijdt aan leukemie – en uw aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze documenten worden uiteraard niet in twijfel getrokken, maar brengen voor het overige niets bij in het kader van uw asielaanvraag. U legde geen enkel document neer ter ondersteuning van het door u geopperde asielrelaas, noch ter staving van de door u beweerde identiteit.

Met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Nigeria, kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (‘COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram’ dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio’s van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Edo actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat door een administratieve vergissing uw nationaliteit verkeerd genoteerd werd en u, volgens uw verklaringen, niet over de Tsjadische nationaliteit beschikt maar wel over de Nigeriaanse.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker beroept zich in een enig middel op een appreciatiefout en op de schending:

“- van de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;

- van artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

- artikelen 3 en 13 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens;

- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;

- artikel 4, §1 Richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen (hierna: Kwalificatierichtlijn)

- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen;

- van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt;”

Verzoeker vangt zijn betoog aan met een algemene uiteenzetting omtrent de inhoud van een aantal van de aangevoerde bepalingen.

Verzoeker wijt het gebrek aan details inzake zijn asielrelaas aan zijn leeftijd tijdens en het tijdsverloop sedert de aangevoerde feiten. Tevens benadrukt hij dat hij de taal van Tsjaad niet beheerste. Hij verkreeg enkel informatie van de vriend van zijn vader en kon niet alles vragen omdat deze het Engels slecht machtig was. Verzoeker zag zijn vader slechts af en toe. Tevens benadrukt hij dat zijn ouders de documenten hadden waarmee zij reisden en stelt hij wel degelijk de volledige naam van zijn vader te hebben gegeven. Hij wist alleen niet wat ‘familienaam’ betekent omdat dit niet op dezelfde wijze wordt gebruikt in Nigeria.

Verzoeker is niet teruggekeerd naar Nigeria omdat hij vreesde dat de mensen die hem vervolgden in Tsjaad hem tot in Nigeria zouden volgen. Daarenboven heeft hij geen identiteitsdocumenten uit Nigeria meer, heeft hij sedert 2009 geen contact meer met zijn moeder en is hij sindsdien ook niet meer in Nigeria geweest.

Verzoeker wijst op de humanitaire crisis en het conflict in (het noordoosten van) Nigeria. Verzoeker lijdt aan terminale leukemie, heeft geen contacten meer in Nigeria en zal bijzonder kwetsbaar zijn bij een terugkeer. Het is duidelijk dat hij aldaar een behandeling riskeert die in strijd is met artikel 3 EVRM.

3. Verweerder voegt bij de nota met opmerkingen een update van de landeninformatie in het administratief dossier (rechtspiegingsdossier, stuk 4). Het betreft een COI Focus omtrent de veiligheidssituatie in Nigeria in verband met Boko Haram.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert op generlei wijze hoe artikel 13 EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Evenmin duidt verzoeker concreet hoe artikel 17 van het voormelde KB van 11 juli 2003 *in casu* geschonden zou (kunnen) zijn. Derhalve worden de voormelde schendingen niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.2. Dient verder te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013, datum waarop deze richtlijn ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

4.3. Verzoeker toont verder geheel niet aan dat hij geen recht zou hebben gehad op een eerlijke administratieve procedure. Hij brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid.

Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

4.4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on*

Refugee Protection and the European Convention on Human Rights, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

4.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.6. De Raad dient in dezen een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

4.7. Verzoeker vestigt in het onderhavige verzoekschrift andermaal de nadruk op zijn medische problemen. Tevens toetst hij deze problemen af aan de (humanitaire) situatie in Nigeria. Omtrent deze problematiek, wordt in de bestreden beslissing echter terecht gesteld:

“Wat betreft de door u aangehaalde vrees voor gebrek aan medische behandeling, in het geval van terugkeer naar Nigeria, dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure – een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen. Voorts dient vastgesteld dat u reeds een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 indiende – zo blijkt uit de verklaringen van de advocate die u tijdens het gehoor op het CGVS bijstond (zie gehoorverslag CGVS, p. 15), alsook uit de door u neergelegde documenten betreffende uw medische toestand en aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van art. 9ter. Er dient voorts vastgesteld dat er u een tijdelijk verblijf toegekend werd, en u op heden beschikt over een verblijfstitel op grond van de door u ingediende aanvraag tot machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter, die geldig is tot 23/11/2017 – waarna dit verblijfsrecht mogelijk verlengd kan worden.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij toont niet aan dat zijn medische problemen of het gebrek aan medische zorgen enig verband zouden houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Tevens dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

4.8. Verzoeker haalde en haalt nog een aantal andere redenen aan waarom hij niet naar zijn land van herkomst zou kunnen terugkeren.

Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing niet dienstig aanvecht waar gemotiveerd wordt:

“Er dient immers vastgesteld dat u – afgezien van een vrees voor gebrek aan medische behandeling – geen enkele vrees uit ten aanzien van uw land van herkomst en nationaliteit Nigeria.

U verklaarde enkel te beschikken over de Nigeriaanse nationaliteit, en vanaf uw geboorte tot uw vertrek uit Nigeria in het midden van het jaar 2009 steeds te Benin City in Nigeria te hebben gewoond bij uw moeder (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en 4). In het kader van uw asielaanvraag, haalt u problemen aan die zich voorgedaan zouden hebben in het land Tsjaad – alwaar uw vader woonde – waar u na uw vertrek uit Nigeria gedurende twee weken heeft verbleven, alvorens u naar Marokko reisde (zie gehoorverslag CGVS, p.10 en 16). Afgezien van deze twee weken, was u nooit in Tsjaad, u woonde er nooit en verklaarde niet te beschikken over de Tsjadische nationaliteit (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en 10). Gevraagd of u enige problemen gekend heeft in Nigeria, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd waarom u – na de door u geopperde problemen te Tsjaad – niet gewoon naar Nigeria terugkeerde, antwoordde u dat u daar geen geld voor had, en dat een vriend van uw vader u naar Marokko bracht (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd waarom hij u niet gewoon naar Nigeria terugbracht, antwoordde u dat u zelf ook verrast was, maar de vriend van uw vader u zei dat u veilig was in Marokko. Gevraagd wat zou gebeuren indien u naar Nigeria terugkeerde – het land waar u geboren werd, waarvan u over de nationaliteit beschikt, en waar u woonde tot 2009 – antwoordde u enkel dat u er misschien zal stranden, gezien uw moeder er voor u zorgde (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Opnieuw gevraagd welke problemen u in geval van terugkeer naar Nigeria zou vrezen, verwees u naar uw ziekte en vroeg u zich af wie u zou behandelen. U gesteld dat uw vrees voor gebrek aan medische behandeling zeer begrijpelijk is, maar gevraagd of u los daarvan nog een andere vrees koestert, en bij wijze van voorbeeld gevraagd of u de mensen met wie u problemen kende te Tsjaad, zou vrezen in Nigeria, antwoordde u ontkennend en gaf u aan dat ze u er niet weten wonen (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). U nogmaals expliciet gevraagd of u, afgezien van gebrek aan medische behandeling, enige andere vrees koestert in geval van terugkeer naar Nigeria, verwees u enkel naar het feit dat het leven dat u te België leidt, helemaal anders is dan in Nigeria.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan enkel worden geconcludeerd dat u geen gewag maakt van enige ‘vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in het geval u naar Nigeria zou terugkeren. De door u aangehaalde problemen deden zich allen voor tijdens uw verblijf te Tsjaad gedurende twee weken, en u koppelt hieraan geen enkele vrees ten aanzien van Nigeria. Gegeven de vaststelling dat u geen enkele vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, koestert in het land waar u vandaan komt – Nigeria – en waarvan u over de nationaliteit beschikt, kan er u ook geen internationale bescherming geboden worden. Immers, u maakt geen gewag van enig probleem in Nigeria op basis waarvan u dergelijke internationale bescherming zou behoeven.”

Waar verzoeker heden en *post factum*, middels een selectieve verwijzing naar één van zijn afgelegde verklaringen, tracht te laten uitschijnen dat hij in Nigeria wel degelijk problemen zou vrezen naar aanleiding van de problemen in Tsjaad, blijkt dit een miskennis te zijn van zijn eerdere, nochtans duidelijke verklaring dat hij aldaar niets vreest ingevolge deze problemen. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemoeid. Bijgevolg blijven deze onverminderd overeind.

Bijkomend kan in het kader van het voorgaande overigens nog worden opgemerkt dat verzoeker blijkens het gestelde in het verzoekschrift en blijkens de inhoud van het administratief dossier over niet één concrete en objectieve aanwijzing beschikt waaruit blijkt dat hij in Nigeria ook maar iets zou dienen te vrezen ten gevolge van de aangevoerde problemen in Tsjaad.

Hij geeft immers aan dat hij reeds acht jaren geen contact meer heeft met zijn moeder en niet meer in Nigeria is geweest. Bovendien maakte hij nergens enige melding van met de voormelde problemen gerelateerde incidenten in Nigeria.

De loutere bewering dat verzoeker geen Nigeriaanse identiteitsdocumenten heeft kan tot slot bezwaarlijk volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar Nigeria, het land waarvan hij de nationaliteit heeft, vervolging of ernstige schade zou riskeren.

De neergelegde documenten (administratief dossier, map 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

4.9. Omtrent de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst wordt in de bestreden beslissing nog met recht gemotiveerd:

“Met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Nigeria, kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Edo actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven worden door verzoeker niet betwist of weerlegd en vinden bevestiging in de landeninformatie die verweerder bij de nota met opmerkingen voegt. Derhalve kan niet worden aangenomen dat de situatie in verzoekers regio van herkomst in Nigeria beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.10. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.11. Gelet op de hoger gedane vaststellingen, toont verzoeker evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.12. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij in zijn land van herkomst vroeger reeds vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS